

3. W razie gdy ustalony przez spółdzielnię plan produkcji globalnej, obrotu lub usług oraz funduszu płac budzi zasadnicze zastrzeżenia, oddział banku może zgłosić spółdzielni swoje uwagi. Jeżeli spółdzielnia nie uwzględni zastrzeżeń i uwag oddziału banku, oddział banku może zażądać ustosunkowania się do nich przez jednostkę nadrzędną.

§ 8. 1. Jeżeli spółdzielnia wykazuje systematyczne przekroczenia funduszu płac lub gdy posiada poważne zobowiązania z tytułu niewygoszparowania oszczędności na pokrycie tych przekroczeń, jednostka nadrzędna z własnej inicjatywy lub na wniosek oddziału banku powinna przeprowadzić szczegółowe badania gospodarki funduszem płac w spółdzielni i przedsięwziąć środki zmierzające do uporządkowania tej gospodarki.

2. W razie świadomego łamania dyscypliny płac jednostka nadrzędna powinna wyciągnąć konsekwencje służbowe w stosunku do osób winnych, a w razie stwierdzenia przestępstwa — przekazać sprawę organom powołanym do ich ścigania.

§ 9. 1. Narodowy Bank Polski ma prawo sprawdzania prawidłowości i rzetelności przedstawianych przez spółdzielnie dokumentów, jak również badania gospodarki funduszem płac spółdzielni.

2. Jednostki nadrzędne obowiązane są ustosunkować się do uwag i propozycji Narodowego Banku Polskiego w ciągu 4 tygodni.

§ 10. Szczegółowy tryb bankowej kontroli funduszu płac oraz dokumenty potrzebne bankowi do sprawowania kontroli określi instrukcja Prezesa Narodowego Banku Polskiego.

§ 11. Na wniosek Prezesa Zarządu Głównego Centrali Rolniczej Spółdzielni „Samopomoc Chlopska” Prezes Narodowego Banku Polskiego może ustalić wyjątki od zasad określonych niniejszym zarządzeniem.

§ 12. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1957 r.

Minister Finansów: w z. J. Kole

508

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 15 października 1957 r.

o zmianie zarządzenia z dnia 19 grudnia 1956 r. w sprawie trybu powoływania, składu osobowego, organizacji i kadencji komisji podatkowych przy organach finansowych I instancji, jak również w sprawie trybu i sposobu postępowania przed tymi komisjami.

Na podstawie art. 155 ust. 3 dekretu z dnia 16 maja 1946 r. o postępowaniu podatkowym (Dz. U. z 1957 r. Nr 7, poz. 25) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 19 grudnia 1956 r. w sprawie trybu powoływania, składu osobowego, organizacji i kadencji komisji podatkowych przy organach finansowych I instancji, jak również w sprawie trybu i sposobu postępowania przed tymi komisjami (Monitor Polski z 1956 r. Nr 106, poz. 1237 i z 1957 r. Nr 36, poz. 236) wprowadza się następujące zmiany:

w § 11 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Do prawomocności orzeczenia lub ważności opinii komisji podatkowej wymagana jest obecność przewodniczącego lub jego zastępcy oraz co najmniej sześciu członków komisji, w tym co najmniej trzech

członków komisji (nie licząc przewodniczącego lub jego zastępcy) powołanych spośród osób zatrudnionych w gospodarce społecznej (§ 3 ust. 1 pkt 2). Przy obecności większej liczby członków komisji niż sześciu, do prawomocności orzeczenia lub ważności opinii komisji podatkowej wymagane jest, aby co najmniej połowę liczby obecnych członków komisji (nie licząc przewodniczącego lub jego zastępcy) stanowili członkowie powołani spośród osób zatrudnionych w gospodarce społecznej (§ 3 ust. 1 pkt 2).”

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: T. Dietrich

509

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 19 października 1957 r.

zmieniające zarządzenie z dnia 11 lutego 1957 r. w sprawie zezwolenia na sprzedaż za złote usług przewozu osób na trasach zagranicznych.

Na podstawie art. 9 ust. 1 i art. 10 ust. 1 ustawy dewizowej z dnia 28 marca 1952 r. (Dz. U. Nr 21, poz. 133) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Finansów z dnia 11 lutego 1957 r. w sprawie zezwolenia na sprzedaż za złote usług

przewozu osób na trasach zagranicznych (Monitor Polski Nr 14, poz. 102) wprowadza się następujące zmiany:

1) § 3 otrzymuje brzmienie:

„§ 3. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie w złotych w kraju należności za usługi przewozu

na trasach zagranicznych osób legitymujących się paszportami zagranicznymi dyplomatycznymi i służbowymi wystawionymi przez władze polskie w kraju oraz osób legitymujących się dowodami osobistymi wystawionymi przez władze polskie w kraju z ważną klauzulą paszportową na wyjazd za granicę.”;

2) po § 3 dodaje się § 3a w brzmieniu:

„§ 3a. 1. Zezwala się przedsiębiorstwom przewozu na przyjmowanie za usługi przewozu na trasach zagranicznych osób legitymujących się zagranicznymi paszportami zwyczajnymi wystawionymi przez władze polskie w kraju należności w złotych pochodzących z odsprzedaży dopuszczonych do skupu na ten cel:

- 1) dewiz przekazanych z zagranicy,
- 2) dewiz lub pieniędzy zagranicznych posiadanych w kraju

przez wyjeżdżającego, których uzyskanie zgodne z przepisami dewizowymi stwierdzone zostanie jego oświadczeniem złożonym na odpowiednim formularzu.

2. Należności za usługi przewozu na trasach zagranicznych osób legitymujących się zagranicznymi paszportami zwyczajnymi wystawionymi przez władze polskie w kraju mogą być również przyjmowane przez przedsiębiorstwa przewozu w formie przedpłat w zagranicznych środkach płatniczych dokonywanych za pośrednictwem agentów tych przedsiębiorstw”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 listopada 1957 r.

Minister Finansów: *T. Dietrich*

510

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 28 października 1957 r.

w sprawie zasad finansowania inwentarza żywego państwowych gospodarstw rolnych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 4 i 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 i z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Finansowanie inwentarza żywego państwowych gospodarstw rolnych następuje ze środków eksploatacyjnych tych gospodarstw w ramach planów gospodarczo-finansowych.

§ 2. Traci moc zarządzenie Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego i Ministra Finansów z dnia 30 maja 1956 r. w sprawie zasad planowania, realizacji i finansowania inwestycji polegających na powiększeniu stada podstawowego (Monitor Polski Nr 47, poz. 549).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 lipca 1957 r.

Minister Finansów: *w z. J. Dusza*

511

ZARZĄDZENIE MINISTRA LEŚNICTWA I PRZEMYSŁU DRZEWNEGO

z dnia 28 września 1957 r.

w sprawie uznania za rezerwat przyrody.

Na podstawie art. 13 ustawy z dnia 7 kwietnia 1949 r. o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 25, poz. 180) zarządza się, co następuje:

1. Uznaje się za rezerwat przyrody pod nazwą „Ostoja bobrów Kandyty” obszar o powierzchni 1785,64 ha w Leśnictwach Dzikowo i Kiwajny Nadleśnictwa Państwowego Ilawka, położony na terenie gromady Kandyty w powiecie ilaweckim województwa olsztyńskiego.

2. W skład rezerwatu wchodzi: śródleśne jezioro o powierzchni 42,43 ha, bagno o powierzchni 52,60 ha i las o powierzchni 1690,61 ha, stanowiące oddziały lasu 108—138, 144—157, 162—174, 182 i 183 według numeracji przyjętej w planie urządzenia gospodarstwa leśnego na okres 1954—

1963 r. Granice rezerwatu zostały oznaczone na mapie rezerwatu w skali 1 : 20000 stanowiącej załącznik do odpowiedniej pozycji rejestru tworów przyrody poddanych pod ochronę.

3. Rezerwat tworzy się w celu ochrony bobrów.

4. Na obszarze bytowania bobrów, tj. w części rezerwatu stanowiącej jezioro i bagno w oddziale 156 g, 1 oraz w pasie gruntów leśnych o szerokości 50 m wokół wymienionego jeziora i bagna o łącznej powierzchni 27,92 ha, zabronione są wszelkie czynności gospodarcze, a w szczególności:

- a) przebywanie na terenie rezerwatu osób do tego nie upoważnionych przez konserwatora przyrody, z wyjątkiem miejscowej administracji lasów państwowych,